

der ogsaa fra min Side oprindelig var et Ønske om at kunne forandre Skolekommissionens Sammensætning, saa kan det dog kun siges med en vis Modifikation. Hvorvel jeg nemlig ser Mangler ved den nuværende Sammensætning, saa har jeg dog ikke villet medtage dette Spørgsmaal under denne Sag, fordi det stod mig temmelig klart, at man kun vanskeligt vil kunne komme til Enighed om dette Punkt, men jeg stillede mig straks fra 1ste Behandling af dette Lovforslag saaledes, at hvis det kunde lykkes at komme til Enighed herom, saa skulde jeg med Fornøjelse modtage en ændret Form af Skolekommissionen. Det har altsaa været min Forudsætning, at der fra alle Lovgivningsfaktorers Side var et Ønske fremme om at kunne opnaa Enighed om en Ændring paa dette Punkt. Men en Forandring af Skolekommissionen er for mig ikke af saa stor Vigtighed, at jeg anser det for en nødvendig Betingelse for Gennemførelsen af denne Lov, at tage dette Spørgsmaal med. Det andet Punkt, jeg skal nævne, er den ærede Ordførers Bemærkning angaaende Bestemmelsen om Undervisningen i Skolen. Hvad jeg har udtalt, at jeg ikke kunde gaa med til, er, at der i Loven foreskrives en bestemt Metode for Undervisningen. Den ærede Ordfører gjorde gældende, at den eneste Bestemmelse om en metodisk Undervisning, der egentlig vilde komme til at indeholdes i Loven, var den om Anskuelseundervisning for Børn og muligvis tillige dette, at Bibelhistorien skulde danne Grundlaget for Undervisningen i Religion. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at saaledes som Lovforslaget vil komme til at lyde, skal der jo undervises i Forfælden i Bibelhistorie ved, at den „fortælles“ Børnene, og endvidere skal Undervisningen i Historie og Geografi ogsaa kun meddeles gennem Fortælling af Læreren. Det kalder jeg ogsaa metodisk Undervisning. Den er muligvis rigtig, det vil jeg slet ikke bestride, men jeg anser det for urigtigt i Loven at foreskrive, at denne Metode skal følges. Man maa i den Henseende give de lokale Skolebestyrelser fri Hænder. Med Hensyn til Undervisningen i øvrigt i Religion i de øverste Klasser behøver jeg ikke at sige videre til, hvad jeg tidligere har bemærket. Jeg anser en Tilføjelse af disse Udtryk: „paa Grundlag af Bibelhistorie“ for at være af større Betydning, end den ærede Ordfører vil lægge deri. Navnlige forekommer det mig efter hele Forhandlingen og den Vigtighed, der er tillagt Spørgsmaalet om denne Ændring, at man ikke kan forstaa det saaledes, at Religionsundervisningen kan foregaa ganske paa samme Maade som hidtil.

Fogtmand: For saa vidt er det mig en Tilfredsstillelse at høre nu, at den højtærede Ministers Opfattelse af Lovens Bestemmelse er saaledes, at en Kommune, der ordner sig med et noget større Lærereantal end strengt taget nødvendigt, dog kan gøre Regning paa, at Staten vil honorere de Forordringer, som ogsaa maatte kunne stilles med Hensyn til Lærernes Alderstillæg. Det forekommer mig ikke, at det er saa fuldstændig klart, men nu hører jeg jo, at det er Meningen. Saa antydede den højtærede Minister ogsaa, at disse Bestemmelser maatte kunne saa en klarere Formulering paa Sagens senere Trin, men det synes mig uheldigt, at der er et saa vigtigt Spørgsmaal, som endnu staar tilbage og trænger til videre Udførelse. Men saa kommer det andet Spørgsmaal, og det var særlig det, den højtærede Minister udtalte sig om, nemlig Spørgsmaalet om Statens Deltagelse i de Udgifter, der forboldtes Kommunerne ved en ny Skoles Oprettelse og Udstyrelse og i det hele taget ved et nyt Embedes første Oprettelse. Der mente Ministeren ogsaa, at det ikke var rigtig klart. Det er det, jeg beklager. Naar Loven nu endelig en Gang gøres færdig, vilde jeg ønske, at dette, som jeg kalder et meget vigtigt Spørgsmaal, først bliver indgaaende behandlet af Ministeren og Udvalget, saa at der ikke kunde rejses nogen Tvivl. Det er ganske sikkert, at naar en Kommune skal til at foretage disse Foranstaltninger, er der altid nogle økonomiske Besværligheder at overvinde, og naar den altsaa staar usikker over for, hvilke Begunstigelser den fra Statens Side kan vente, er det rimeligt, at den betænker sig to Gange og betænker sig længere paa det, end naar Lovens Bestemmelser i saa Henseende være fuldstændig klare og fuldestående, saa den ved, hvad den med Loven i Haanden kan kræve. Det var det, jeg havde ønsket, at Skoleloven kunde komme til at indeholde, men som jeg endnu ikke har faaet ret Forstaaelse af, at den indeholder.

Ordføreren (S. C. Christensen): Jeg tror ikke, at Loven i den Henseende er uklar. Der kan være andre Punkter, hvor vi desværre ikke ere enige, og hvor jeg kunde have haft Ønsker, men her paa dette Punkt, hvad Kommunerne kunne fordr af Statskassen, tror jeg ikke, at Forslaget er uklar i nogen Maade. Lovforslaget kan efter min Mening ikke læses anderledes, end at hvor Kommunerne oprette Skoler, som ikke ere strengt nødvendiggjorte ved denne Lov, ville ogsaa Lærerne saa deres Lønningstillæg af Statskassen. Det kan der ikke være Tvivl om.